

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 29. september 2017

Sag 161/2017

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Erbil Kaya, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 24. oktober 2016 og af Østre Landsrets 20. afdeling den 27. marts 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jens Peter Christensen, Henrik Waaben, Jan Schans Christensen og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse i forhold 1, subsidiært formildelse. T har endvidere påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse og stadfæstelse af udvisningen.

T har påstået frifindelse for Fs krav om tortgodtgørelse, subsidiært nedsættelse af det tilkendte beløb.

F har heroverfor påstået stadfæstelse, subsidiært tilkendelse af et mindre beløb.

Anbringender

T har anført navnlig, at forhold 1 ikke er omfattet af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1. Denne bestemmelse kræver en aktuel trussel om vold, og landsretten har efter bevisførelsen lagt til grund, at der alene har været tale om en trussel om fremtidig vold. Endvidere skal truslen om

vold rette sig mod den tvungne eller dennes nærmeste. Landsretten har desuden vurderet forsettet forkert, idet både forurettede og han har forklaret, at de var enige om, at de ikke ville indlede et seksuelt forhold og dermed underlægge sig den ukendte person. Hans handlinger er af en anden beskaffenhed end den, som lovgiver har villet kriminalisere med straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1. Hvis Højesteret finder, at gerningsindholdet i straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, er realiseret med den fornødne tilregnelse, foreligger der derfor materiel atypicitet. Skulle Højesteret finde, at straf er forskyldt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, bør straffen fastsættes til 4 måneders fængsel henset til, at det er et meget atypisk voldtægtsforsøg. Af samme grund skal straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Med hensyn til spørgsmålet om udvisning har T anført, at det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise ham, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Udvisning vil være i strid med proportionalitetsprincippet i Den Europæiske Menneskerettigheds-konventions artikel 8 og EU-opholdsdirektivets artikel 27 sammenholdt med artikel 28, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at forhold 1 med rette er henført under straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, der efter ordlyden og forarbejderne også omfatter trussel om vold mod andre end den, der skal tvinges til noget. Der kan endvidere ikke stilles krav om, at der skal være tale om en trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold. De synspunkter, som T har anført til støtte for, at landsretten har vurderet hans forsæt forkert, er reelt udtryk for, at han er uenig i landsrettens vægtning af beviserne. Der er i øvrigt ikke grundlag for at antage, at landsretten skulle have anvendt forsætsbegrebet forkert. Der foreligger ikke materiel atypicitet. Den idømte fængselsstraf på 1 år og 3 måneder bør skærpes. Der er ikke grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste. Der bør lægges vægt på, at T ved sin adfærd, der har været planlagt særdeles udspekuleret, gennem en længere periode har udsat forurettede for et stærkt psykisk pres.

Med hensyn til spørgsmålet om udvisning har anklagemyndigheden anført, at det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettigheds-konventions artikel 8. Efter en samlet afvejning af tiltaltes tilknytning til henholdsvis Danmark og Sverige sammenholdt med grovheden af den begåede kriminalitet vil udvisning ikke

være i strid med artikel 8. EU-opholdsdirektivets artikel 27 sammenholdt med artikel 28 kan heller ikke antages at være til hinder for, at T udvises. Den begåede kriminalitet må anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Endvidere kan udvisning ikke anses for at stride mod direktivets proportionalitetsprincip.

Supplerende sagsfremstilling

Kriminalforsorgen har den 19. oktober 2016 ved en personundersøgelse af T vurderet, at han er egnet til at modtage en helt eller delvist betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det er anbefalet, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Det fremgår af en afhøring af T, som i henhold til udlændingelovens § 26 blev foretaget den 14. august 2017, at han i december 2016 blev gift med en herboende kvinde, men at parret blev skilt i april 2017.

Højesterets begrundelse og resultat

T er i forhold 1 fundet skyldig i forsøg på voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og forsøg på andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Tiltalen i forhold 1

Tiltalen i forhold 1 angår: ”Forsøg på voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, og forsøg på andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21”. I anklageskriftets beskrivelse af det strafbare forhold er anført: ”... for derved at tvinge hende til at have samleje eller andet kønsligt forhold end samleje ...”.

Højesteret finder, at anklageskriftet må forstås således, at der er rejst tiltale principalt for forsøg på voldtægt og subsidiært for forsøg på tiltvingelse af andet seksuelt forhold end samleje. Da landsretten har fundet T skyldig i den principale tiltale i forhold 1, har der efter det anførte ikke været grundlag for tillige at domfælde ham efter den subsidiære tiltale, og Højesteret frifinder ham derfor for forsøg på tiltvingelse af andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Anvendelse af straffeloven og forsætsbegrebet

Landsretten har ved domfældelsen lagt til grund bl.a., at T i hvert fald fra den 10. juni 2015 i sms'er skrev om "en aftale", som ud fra sammenhængen måtte forstås som en aftale om, at hvis forurettede F ville indlede et seksuelt forhold med ham, ville den "ukendte mand" ophøre med at kontakte hende. Den 16. juni 2015 blev tilskyndelsen til et seksuelt forhold i sms-korrespondancen underbygget med trusler om vold mod T, som han konkretiserede ved om aftenen den 16. juni 2015 at fingere et overfald mod sig selv. Landsretten har fundet, at det overfald, som T fingerede mod sig selv, udgjorde en trussel som omhandlet i straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1. Landsretten har endvidere fundet det bevist, at han ved de i dommen anførte handlinger havde forsæt til at tiltvinge sig samleje med F.

Efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, straffes for voldtægt den, der tiltvinger sig samleje ved bl.a. trussel om vold.

Højesteret finder, at straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, efter sin ordlyd, formål og forarbejder må forstås således, at det ikke er en betingelse for strafansvar, at der trues med øjeblikkelig voldsudøvelse. Endvidere fremgår det af forarbejderne til straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, at det ikke er en betingelse for strafansvar, at truslen om vold er rettet mod den tvungne person eller dennes nærmeste, men Højesteret finder, at truslen om vold skal være egnet til at bevirke, at samleje tiltvinges.

Højesteret finder på denne baggrund, at landsretten ikke har anvendt straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, urigtigt ved domfældelsen af T i forhold 1.

T har anført, at landsretten har anvendt forsætsbegrebet forkert, idet både forurettede og han har forklaret, at de var enige om, at de ikke ville indlede et seksuelt forhold og dermed underkaste sig den ukendte mand. Dette synspunkt angår reelt landsrettens vægtning af beviserne i sagen, hvilket ikke kan prøves af Højesteret, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 4, modsætningsvis.

Ts påstand om frifindelse for voldtægtsforsøg kan herefter ikke tages til følge.

Sanktionsfastsættelse

Af de grunde, som landsretten har anført, finder Højesteret, at straffen – der er en tillægsstraf til de bøder af 5. november 2015 og 26. februar 2016, som T har vedtaget, jf. straffelovens § 89 – er passende udmålt til fængsel i 1 år og 3 måneder.

Højesteret bemærker, at det i forarbejderne til lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af reglerne om samfundstjeneste mv. er forudsat, at udgangspunktet ved voldtægt fortsat er, at der skal fastsættes en ubetinget frihedsstraf, og at betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kun vil kunne anvendes, hvis særlige grunde taler for det.

Højesteret finder, at der under hensyn til karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet i forhold 1 ikke er grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen helt eller delvist betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Udvisning

Efter sagens oplysninger flyttede T, der er født den 14. september 1988 i Tyrkiet, til Sverige i 2008. Han er svensk statsborger. T indrejste i Danmark den 19. april 2012 og tilmeldte sig folkeregisteret. Hans far bor i Danmark, og han har også anden familie og venner her i landet, mens hans mor bor i Tyrkiet i en ejendom, T ejer. Han har ikke familie eller venner i Sverige. Han har ingen børn. Han har gået i sprogskole her i landet, men har ikke nogen uddannelse. T taler, skriver og forstår dansk, men foretrækker tyrkisk tolk, hvis han skal være sikker på at forklare sig korrekt. Han har arbejdet og har aktuelt arbejde i et pizzeria i Danmark. Han blev den 13. december 2016 gift med den kvinde, som under byretssagen var hans forlovede, men er blevet skilt i april 2017.

Da T ikke har haft lovligt ophold i Danmark i mere end 5 år, skal spørgsmålet om udvisning afgøres efter udlændingelovens § 24. Højesteret tiltræder, at betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, er opfyldt.

Spørgsmålet er herefter, om udvisning af T vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til respekt for privatliv og familieliv eller EU-opholdsdirektivets artikel 27 sammenholdt med artikel 28, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3, og § 26, stk. 2.

Højesteret finder, at det forsøg på voldtægt, som T er dømt for, må anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2.

Efter en samlet vurdering af de ovennævnte forhold, herunder den begåede alvorlige kriminalitet og Ts tilknytning til Danmark samt til Sverige og Tyrkiet, finder Højesteret, at udvisning af T med indrejseforbud i 12 år må anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge offentlig orden og sikkerhed, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 2, og EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, 1. led, og stk. 2, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Da udvisning således ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tiltræder Højesteret, at betingelserne for udvisning er opfyldt.

Tortgodtgørelse

Højesteret tiltræder, at F henset til karakteren af voldtægtsforsøget er tilkendt en tortgodtgørelse på 30.000 kr.

Som fastslået i Højesterets dom af 17. juni 2016 (UfR 2016.3292) forrentes krav om godtgørelse efter erstatningsansvarsloven efter lovens § 16. I den foreliggende sag er der ikke oplysninger, som giver grundlag for at fastslå forrentning fra et tidligere tidspunkt end 1 måned efter byrettens modtagelse af kravet. Forrentningen af tortgodtgørelsen skal herefter ske fra den 21. november 2016.

Konklusion

Efter det anførte stadfæster Højesteret landsrettens dom med de ændringer, at T i forhold 1 frifindes for forsøg på andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og at tortgodtgørelsen på 30.000 kr. til F forrentes fra den 21. november 2016.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med de ændringer, at T i forhold 1 frifindes for forsøg på andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og at tortgodtgørelsen på 30.000 kr. til F forrentes fra den 21. november 2016.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

Afsagt den 27. marts 2017 af Østre Landsrets 20. afdeling

(landsdommerne Tine Vuust, Henrik Bitsch og Peter Hammershaimb (kst.) med domsmænd).

20. afd. nr. S-3020-16:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr.88-....)

(advokat Erbil Gökhan Edge Kaya, besk.)

Dom afsagt af Retten i Lyngby den 24. oktober 2016 (1-5060/2016) er anket af T med påstand om frifindelse i forhold 1 og formildelse, navnlig således at der sker frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpe.

Bistandsadvokaten har på vidnet Fs vegne nedlagt påstand om godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 på 40.000 kr. og har taget forbehold om at rejse yderligere krav.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet F.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han og F, da de var kærester, havde samleje og oralsex, men ikke andre former for seksuelt samvær. Det kan godt være, at han har sendt hende SMS'er i en periode på 6 måneder forud for den 16. juni 2015, men næppe i 9 måneder. Han begyndte på at sende hende SMS'er, da han en aften, mens de var kærester, så en besked til hende fra en anden mand og derfor blev jaloux. Det kan godt passe, at han har sendt hende SMS'er fra syv forskellige telefonnumre. Den aftale, der refereres til i SMS'erne, var ikke en aftale om, at hun skulle have sex med tiltalte. Det var ikke det, han ville, men han ville overbevise sig om, at hun stadig elskede ham. Hun sagde til ham, at hun havde fået at vide, at hvis de var sammen seksuelt, ville den ukendte mand ikke længere chikanere hende.

Foreholdt underskrevet politirapport af 18. juni 2015 har tiltalte forklaret, at der ikke var

nogen tolk tilstede under afhøringen på Helsingør Politistation. Det er rigtigt, at han til politiet har udtalt sig således, som det fremgår af rapportens side 4, 4 afsnit.

Adspurgt af forsvareren har tiltalte forklaret, at han havde fundet ud af, at den mand, som havde skrevet til F, var gift. Det fandt han meget forkert. Han spurgte F om det, men hun snakkede uden om. Han kunne se af beskeden, at de måtte have været intimt sammen, da manden undskyldte, at han havde prøvet at røre ved hendes hånd. Tiltalte rejste derefter til Tyrkiet. Mens han var i Tyrkiet, havde han kontakt med F. Det skete, at hun ikke besvarede hans opkald om natten, og han blev derfor mere jaloux. Det var en fætter, der døde som 23-årig, ikke en bror. Det var meget chokerende for hele familien. F var også berørt af det, da de er i familie langt ude. Dødsfaldet gav tiltalte psykiske problemer, herunder angstanfald, og han søgte også læge. F sagde, at hun var indstillet på, at de skulle have seksuelt samkvem, for at beskederne skulle stoppe, men det accepterede han ikke. Han mener, at det var noget hun sagde, da de var sammen en aften nogle dage før den 16. juni 2015. Det var kun noget hun sagde én gang. Han er ikke sikker på, hvilken dato det var, men det må have været den 14. juni 2015. Han sagde nej, da han ikke ville have et seksuelt forhold til hende, men blot ville finde ud af, hvilke følelser hun havde for ham, og om de eventuelt kunne blive kærester igen. Han har hjulpet hende økonomisk, også efter at politiet indledte en sag imod ham. I SMS'erne den 10. juni 2015 kl. 21.36 - 21.52 henviser tiltalte til, at de ikke længere var kærester, men kun venner. Han har ikke aflyttet hende. Han mente ikke, at de var kærester på det tidspunkt. SMS'en af 11. juni 2015 kl. 13.58 er udtryk for, at han havde det meget dårligt i den periode og gerne ville være kærester med hende igen. Det indebar også samvær på andre måder end det seksuelle, så som at gå ud at spise og at tage på ferie sammen.

Afhørt på ny af anklageren har tiltalte forklaret, at de ikke lod som om, de var kærester udadtil, det viste de heller ikke åbenlyst. Han gav hende indtryk af, at han aflyttede hende, for at det skulle være mere troværdigt. Det ville også gøre det lettere for hende at indrømme, at hun havde en anden. Hun tilbød, at de kunne have samleje. SMS'en den 16. juni 2015 kl. 12.56 henviser til, at dengang de var kærester, var de også sammen seksuelt, og ordet "det" i denne SMS henviser således til at være sammen seksuelt. SMS'en samme dag kl. 13.03.05 henviser til, at dengang de var kærester, talte de sammen som kærester. I denne SMS henviser ordet "det" ikke til noget seksuelt.

Vidnet F har forklaret blandt andet, at henvendelserne fandt sted over en længere periode, men hun kan ikke angive præcise datoer. Der kunne komme henvendelser fra flere forskellige numre samme dag. Der har været talrige forsøg på at hacke hendes Facebook- profil. Hun måtte skifte kode. Hun prøvede også at finde ud af, hvem det var. Det bad hun også tiltalte om at hjælpe sig med, og han lod som om, at han forsøgte at finde ud af det. Hun aftalte med tiltalte, at de skulle lade som om, de var kærester, og efter et stykke tid overnattede tiltalte også hos hende et par gange, da hun troede, at den ukendte mand overvågede dem. Hun opfattede det som om, at den ukendte ville have, at de skulle have et seksuelt forhold. Hun ved ikke, hvad det var for en form for seksuelt samvær, som den ukendte forestillede sig, at de skulle have. Hun husker ikke detaljer om deres seksuelle samvær, da de var kærester. Hun opfattede det som om, at den ukendte kunne høre, hvad der foregik i hendes lejlighed. Hun havde haft kontakt med politiet før den 16. juni 2015, men de kunne ikke gøre noget, da der ikke var sket noget fysisk.

Hun aftalte med sin psykolog, at hun skulle demonstrere, at hun ikke lod sig presse. Det er derfor, at hun flere gange på SMS tilkendegav, at hun ikke troede på, at truslerne ville blive ført ud i livet. Hun blev alvorligt bange om aftenen den 16. juni 2015, da hun ikke kunne få forbindelse med tiltalte. Hun opfattede det som om, at den ukendte bortførte tiltalte for at få mere kontrol over hendes liv. Hun blev meget chokeret, da det viste sig at være tiltalte, som var den ukendte person, men som sagt i byretten havde hun haft mistanke til stort set alle. Hun tog bestemt truslerne alvorligt.

Adspurgt af forsvareren har vidnet forklaret, at hendes forhold til tiltalte var godt, da de var kærester. De har holdt ferie sammen, og det er rigtigt, at han har hjulpet hende økonomisk. Hun mente ikke, at tiltalte var jaloux. Det er rigtigt, at en anden mand skrev til hende og undskyldte, at han havde prøvet at holde hende i hånden. Det er også rigtigt, at tiltalte så den besked, men hun mener ikke, at det gav anledning til problemer. Det er korrekt, at tiltalte var meget påvirket af fætterens dødsfald. Hun fik at vide, at tiltalte søgte psykologbistand i Tyrkiet. De første SMS'er kom, mens de stadig var kærester. Hun afsluttede forholdet, fordi tiltalte havde vist nogle af hendes beskeder til en mand, som hun skulle samarbejde med om forpagtning. Det var et misbrug af hendes tillid, som hun syntes var meget groft.

Foreholdt forklaring til politirapport af 18. juni 2015, side 2, nederste afsnit, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun har udtalt sig således til politiet. Hun har ikke sagt til tiltalte, at de skulle have sex for at få fred for den ukendte person. Det har hun aldrig foreslået. Hun følte ikke noget pres fra tiltalte for, at de skulle have sex. Tværtimod aftalte hun og tiltalte det modsatte. Dog var hun i tvivl om hans ønsker, da de opgav at tage på en weekend til Tyskland sammen, fordi hun ikke ville sove i samme værelse som ham. På et tidspunkt havde tiltalte også nævnt muligheden for, at de kunne gifte sig. Hun forstod derfor, at han ikke var helt afklaret vedrørende afslutningen af deres forhold. Efter episoden den 16. juni 2015 var hun sikker på, at sagen ville blive opklaret. Der skete herefter ikke mere, og der kom ikke flere beskeder. Udsagnet ”Du ville se aftalen...” i hendes SMS af 16. juni 2015 kl. 20.43 var en trussel om, at hun ville begå selvmord.

Personlige oplysninger

Om sine personlige forhold har tiltalte forklaret blandt andet, at han i Danmark har onkler, en moster samt fætre og kusiner på såvel faders som moders side. Det er en stor familie. Han bor hos sin far og arbejder stadig i et pizzeria, det hedder ... Han arbejdede også i Danmark, da han boede i Sverige. Han har arbejdet i Danmark siden 2009 og betalt skat. Han er nu blevet gift med den kvinde, der i byretsdommen omtales som hans forlovede. Hun er social- og sundhedshjælper og har boet i Danmark siden barndommen. Hele hendes familie er her. Hun vil nu uddanne sig til lægesekretær. Tiltalte har både arbejdet i Danmark og i Sverige. Han er medlem af 3F og af en A-kasse. Han har betalt skat i Danmark i 2011, men han havde svensk personnummer, så det er måske ikke registreret. Han ejer ikke ejendom i Danmark eller Sverige.

Tiltalte er tidligere straffet flere gange for overtrædelse af færdselsloven, herunder senest

- ved udenretlig bøvedtagelse af 5. november 2015 for overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1, jf. § 119A med en bøde på 2.000 kr., klipværdi 01.

Retsgrundlaget

Ved lov nr. 248 af 9. juni 1967 blev straffelovens § 216, stk. 1, og § 217 affattet således:

”§ 216. Den, der tiltvinger sig samleje med en kvinde ved vold eller ved fremkaldelse af frygt for hendes eller hendes nærmestes liv, helbred eller velfærd, straffes for voldtægt med fængsel indtil 10 år.

...

§ 217. Den, der ved ulovlig tvang, jfr. § 260, skaffer sig samleje med en kvinde, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre højere straf er forskyldt efter § 216.”

Ved lov nr. 256 af 27. maj 1981 blev bestemmelserne § 216, stk. 1, og § 217 affattet således:

”§ 216. Den, der tiltvinger sig samleje ved vold eller trussel om vold, straffes for voldtægt med fængsel indtil 6 år. Med vold sidestilles hensættelse i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.

...

§ 217. Den, som skaffer sig samleje ved anden ulovlig tvang, jfr. § 260, end vold eller trussel om vold, straffes med fængsel indtil 4 år.”

Det bagvedliggende lovforslag byggede på Straffelovrådets betænkning 914/1980, hvoraf fremgår blandt andet:

”Forslaget medfører, at udtrykket "ved trusel om vold" træder i stedet for den gældende bestemmelses udtryk "ved fremkaldelse af frygt for (kvindens) eller hendes nærmestes liv, helbred eller velfærd". Dette vil medføre en udvidelse af § 216's anvendelsesområde. Udtrykket "trusel om vold" dækker de tilfælde, som omfattes af ordene "fremkaldelse af frygt for ... liv (og) helbred", men omfatter desuden de mindre grove voldstrusler, som ikke fremkalder en sådan frygt. Efter straffelovrådets opfattelse må det imidlertid anses for ubetænkeligt at lade § 216 omfatte alle tilfælde, hvor enten en fysisk magtanvendelse eller en trussel herom (eller begge dele i forening) bevirker, at samleje tiltvinges.

...

Den foreslåede formulering rejser det spørgsmål, om der derved er taget tilstrækkeligt hensyn til det i § 216 nævnte tilfælde, at der ved trusler fremkaldes frygt for kvindens "nærmestes" liv, helbred eller velfærd. Det forekommer yderst sjældent i voldtægts-situationer, at en overfor kvinden fremsat trussel er en trussel om vold mod en af kvindens pårørende. Ved fortolkningen af § 260 om ulovlig tvang, hvor trusler rettet mod de "nærmeste" ikke er nævnt, antages det, at et udtryk som "trusel om vold" også omfatter en trussel rettet mod en anden end den, der skal tvinges til noget (jfr. Waaben, Strafferettens specielle del s. 69). En tilsvarende fortolkning forudsættes anlagt i § 216, hvis udtrykket "trusel om vold" optages i denne bestemmelse. Voldtægt foreligger derfor f.eks., hvis flere gerningsmænd opnår samleje med en kvinde ved at true med vold mod hendes tilstedeværende ægtefælle eller kæreste.”

Den nugældende formulering af § 216, stk. 1, blev indført ved lov nr. 633 af 12. juni 2013:

”§ 216. For voldtægt straffes med fængsel indtil 8 år den, der

- 1) tiltvinger sig samleje ved vold eller trussel om vold eller
- 2) skaffer sig samleje ved anden ulovlig tvang, jf. § 260, eller med en person, der befinder sig i en tilstand eller situation, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.”

Af det bagvedliggende lovforslag fremgår det af de almindelige bemærkninger blandt andet:

”2.2.2. Straffelovrådet anfører, at udgangspunktet for kriminaliseringen af seksualforbrydelser fortsat bør være et værn af den enkeltes ret til seksuel selvbestemmelse og seksuel integritet. Spørgsmålet om, hvorvidt der er givet samtykke til en seksuel handling, er således af central betydning for vurderingen af, om handlingen er udtryk for en seksualforbrydelse.

...

3.2. Lovforslagets udformning

3.2.1. Straffelovrådet har overvejet, om [straffelovens](#) voldtægtsbestemmelse i sin nuværende udformning er tilstrækkelig rummelig til at ramme de seksuelle overgreb, som efter en nutidig opfattelse er af en art og har en sådan alvorlig karakter, at de bør straffes som voldtægt.

Med hensyn til *vold* er det Straffelovrådets opfattelse, at den gældende voldtægtsbestemmelse på en tilfredsstillende måde dækker de typer af vold og herunder også mildere former for vold, som bør være omfattet af en voldtægtsbestemmelse. Straffelovrådet henviser bl.a. til, at også den blotte fastholdelse udgør vold i den gældende bestemmelses forstand.

...

3.2.4. Justitsministeriet er generelt enig i Straffelovrådets overvejelser og forslag vedrørende voldtægt

Justitsministeriet er således af de grunde, der er anført af Straffelovrådet, enig i rådets forslag om at videreføre den gældende definition af vold, de eksisterende strafferammer og det eksisterende strafniveau...”

Af lovforslagets specielle bemærkninger fremgår blandt andet:

”Til nr. 8 (§ 216)

Det foreslås at udvide bestemmelsen om voldtægt i [straffelovens § 216](#) til også at omfatte anden ulovlig tvang (gældende § 217)...

...

Det foreslås uændret, at tiltvingelse af samleje ved vold eller trussel om vold straffes som voldtægt, jf. forslaget til § 216, stk. 1, nr. 1. Der er ikke tilsigtet

nogen ændringer i, hvad der skal forstås ved »tiltvingelse ved vold eller trussel om vold«. Bestemmelsen vil således uændret bl.a. omfatte også mildere former for vold og også den blotte fastholdelse.

...

Det foreslås, at forhold, som i dag er omfattet af [straffelovens § 217](#) eller § 218, stk. 2, fremover skal være omfattet af [straffelovens § 216](#) om voldtægt, jf. forslaget til § 216, stk. 1, nr. 2. Det drejer sig om at skaffe sig samleje ved anden ulovlig tvang, jf. § 260, og om at skaffe sig samleje med en person, der befinder sig i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Indledningsvis bemærkes, at anklageskriftets omtale af truslerne mod forurettede som ”telefonisk” må anses for tillige at omfatte henvendelser pr. SMS, da sådanne kan skrives og fremsendes ved anvendelse af en telefon, hvilket også har været tilfældet i denne sag.

Det lægges efter bevisførelsen, herunder tiltaltes og forurettedes forklaringer, til grund, at tiltalte gennem flere måneder forud for den 16. juni 2015 ved afsendelse af et stort antal sms’er fra forskellige telefoner og uden at oplyse sin identitet forsøgte at formå forurettede til at genoptage forholdet med ham. I hvert fald fra den 10. juni 2015 skrev tiltalte endvidere om ”en aftale”, som ud fra sammenhængen måtte forstås som en aftale om, at hvis hun ville indlede et seksuelt forhold med tiltalte, ville den ”ukendte mand” ophøre med at kontakte hende. Den 16. juni 2015 blev tilskyndelsen til et seksuelt forhold i sms-korrespondancen underbygget med trusler om vold mod tiltalte, som tiltalte konkretiserede ved om aftenen den 16. juni 2015 at fingere et overfald mod sig selv.

Tiltalte og forurettede havde igennem perioden opretholdt deres forbindelse, og tiltalte var efter forurettedes forklaring en af hendes to fortrolige venner i relation til den uønskede kontakt med den ”ukendte mand”. Hun besluttede i konsekvens af SMS’erne sammen med tiltalte overfor omverdenen at give indtryk af, at de havde genoptaget deres forhold ved, at de spiste sammen og sov i samme lejlighed, men de havde – ligeledes efter hendes forklaring – fra begyndelsen været enige om, at de ikke ville være ”rigtige” kærestes og indlede et seksuelt forhold, og tiltalte har efter hendes forklaring heller aldrig forsøgt direkte herpå. I kraft af sin nære forbindelse til forurettede var tiltalte dog fuldt bevidst om det pres, hun var under.

På denne baggrund findes det fingerede overfald den 16. juni 2015 at udgøre en trussel om vold som omhandlet i straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1. Landsretten finder det endvidere bevist, at tiltalte herved havde forsæt til at tiltvinge sig samleje og anden seksuel omgang med forurettede. Indholdet af tiltaltes SMS af 16. juni 2015 kl. 13.03.05 kan under hensyn til parternes forklaringer om deres tidligere seksuelle samvær ikke føre til et andet resultat.

Tiltalte findes herefter skyldig efter anklageskriftets forhold 1.

Straffen forhøjes, særligt under hensyn til det psykiske pres, som tiltalte udsatte forurettede for, til fængsel i 1 år og 3 måneder. Efter karakteren af forhold 1 er der ikke grundlag for at gøre straffen hverken helt eller delvis betinget, ej heller med vilkår om samfundstjeneste. Straffen fastsættes i medfør af straffelovens § 89 som en tillægsstraf til den 5. november 2015 vedtagne bøde.

Dommens bestemmelser om udvisning stadfæstes af de af byretten herom anførte grunde, dog således, at indrejseforbuddet fastsættes til 12 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 3.

De juridiske dommere tiltræder dommens bestemmelser om godtgørelse.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at tiltalte straffes med en tillægsstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 12 år fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

D O M

afsagt den 24. oktober 2016

Rettens nr. 1-5060/2016

Politiets nr. 0900-72301-00026-15

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer88-....

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. oktober 2016.

T er tiltalt for:

1.

Forsøg på voldtægt efter straffelovens § 216 stk. 1, nr. 1, og forsøg på andet seksuelt forhold end samleje efter straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, ved tirsdag den 16. juni 2015, under foregivende af at være en ukendt person, fra ukendte adresser i Bagsværd, Allerød og Værløse, telefonisk at have truet F med at ukendte gerningsmænd ville udøve vold mod tiltalte, ligesom han bildte hende ind, at ukendte gerningsmænd nu havde bedøvet og kidnappet ham, for derved at tvinge hende til at have samleje eller andet kønsligt forhold end samleje med ham på sin bopæl i Skovlunde inden ugens udløb, hvilket mislykkedes, da hun nægtede at medvirke til det forlangte.

2.

overtrædelse af straffelovens § 165 ved den 16 juni 2015 kl. 2330, ved Værløse station overfor tilkaldt politipersonale fra Nordsjællands Politi samt efterfølgende den 18. juni 2015 kl. 1030 under afhøring på Helsingør Politistation i strid med sandheden at have anmeldt, at han kort forinden var blevet påkørt bagfra, mens han kørte ad Nymøllevej mod Hillerød Motorvejen i Allerød, og da han standsede, var han blevet skubbet omkuld, bedøvet og frihedsberøvet og bragt til Værløse i nærheden af en svømmehal.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, eller § 24, nr. 2, udvises med indrejseforbud fastsat i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 1, nr. 2, eller 3.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1, men erkendt forhold 2.

F har påstået, at tiltalte skal betale godtgørelse for tort med 40.000 kr. og har taget forbehold for på et senere tidspunkt at fremsætte yderligere krav efter erstatningsansvarslovens § 1, 2, 3, 4 og 5.

Tiltalte har nægtet erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T, har forklaret, at han er svensk statsborger, men bor i Danmark. Han har boet i Danmark siden 2012. Han har arbejde på et pizzeria. Han arbejdede i juni 2015 på ... Pizzeria i ... Hans arbejdstider var skiftende efter behov, men mest fra kl. 16-22.

Han har været kæreste med F. Han blev kæreste med hende den 5. september 2014 og havde kendt hende før det. Deres forhold gik fantastisk i begyndelsen. De havde også seksuelt samvær, herunder samleje, og det foregik hjemme hos hende. Han bor hos sin far, og de har også været sammen seksuelt dér én gang.

Han fik psykiske problemer efter en 23-årig bror døde i november 2015, hvorefter han tog til Tyrkiet. F besvarede så ikke hans opkald, og han blev jaloux. Da han kom tilbage til Danmark, ville han finde ud af, om F fortsat havde følelser for ham, og han begyndte derfor at sende hemmelige Sms'er til hende. Deres forhold gik herefter fuldstændig i stå efter et par måneder. F slog herefter op med ham. F vidste ikke, at det var ham, der sendte Sms'erne, før politiet opklarede sagen.

Han har sendt alle Sms'erne og har ikke fortalt F, at han har sendt dem, men har efterfølgende indrømmet det over for F. Han sendte beskederne fra forskellige taletidskort, men fra samme telefon. Han sendte Sms'erne pga. jalousi. Det kan godt passe, at han har brugt mange forskellige taletidskort, men han kan ikke sige hvor mange.

Den 16. juni 2015 gik hans besked til F ud på, at han var klar til at hjælpe hende, og at han ville være der for hende. Han prøvede at finde ud af, om F havde følelser for ham. Hvis F ikke havde følelser for ham, ville han bare trække sig.

Han har skrevet en Sms for at bekræfte fra hans side, at hvis F havde rigtige følelser for ham, så ville den ukendte person holde sig væk.

Han har skrevet en sms som den ukendte person om, at der ville blive udøvet vold mod ham (tiltalte). Han havde det dårligt den aften. Det var ikke meningen, at han ville udøve vold mod sig selv eller mod F.

Han prøvede ikke at få F til at sige ja til at have sex med ham. Det var hende, der kom med et tilbud til ham om sex. Han afviste tilbuddet om, at de skulle være sammen intimt. Det var måske den 16. juni 2015. Det kan måske også have været før den 16. juni 2015, måske et par uger før.

Det er rigtigt, at han bildte F ind, at han var blevet kidnappet af nogle mennesker. Han ville gøre sig til offer, for at hun kunne vise følelser for ham og synes, at det var synd for ham. Han var så psykisk dårligt, at han ikke husker det rigtigt. Han forsøgte ikke at få hende til at gå i seng med ham. Det er rigtigt, at han fortalte politiet, at han var blevet overfaldet. Han blev afhørt af politiet to dage efter, og da holdt han fast i, at han var blevet overfaldet. Det er pga. sin dårlige psykiske tilstand, at han har forklaret sådan. Han havde behov for medicin og psykologhjælp. Han har også løjet over for sig selv.

Adspurgt af forsvareren har tiltalte forklaret, at han husker datoen for sit første møde med F godt, fordi det var en vigtig dag for deres forhold, og han satte pris på deres forhold. De har haft seksuelt forhold mange gange. Deres forhold gjorde hun færdig ca. februar – marts måned 2015. De var så færdige som kærester, men talte sammen som gode venner. Han har bl.a. hjulpet hende med hendes bil. De havde ikke seksuelt forhold efter hun slog op. Han skrev Sms'erne, fordi han var en kærlige person, som elskede hende, og for at finde ud af, om han kunne få hende tilbage igen. Han håbede på at kunne få hende tilbage igen og troede ikke, at det ville bringe ham i denne situation. Han husker ikke hvor mange Sms'er, han sendte om dagen, men det var nogen gange 2, nogen gange 5 og nogen gange slet ingen i 3-4 dage. Han tror ikke, at han har sendt 50 Sms'er om dagen.

F har forklaret, at hun bor i Ballerup. Hun har børn på 8 og 15 år. Hun har været gift og er skilt i henholdsvis 2004 og 2011 fra sine børns fædre. Hun har ikke arbejde for tiden. I juni 2015 var hun ved at indgå en forpagtning af en restaurant.

Hun husker ikke, hvornår hun mødte tiltalte, men det var i slutningen af sommeren 2014. De skrev sammen i et par måneder og lærte hinanden mere at kende. Det kan passe, at de blev kærester i september 2014. De talte godt sammen. De kom tættere på hinanden i forbindelse med et dødsfald, som berørte dem begge. De er i familie med hinanden langt ude. Deres familier vidste ikke, at de var kærester, da de skulle lære hinanden at kende. Det var også pga. deres kultur og af hensyn til hendes børn.

Hun fik pludseligt nogle beskeder, da hun ville begynde på forpagtningsforholdet. Også hustruen til ham, hun skulle forpagte restauranten af, begyndte at få nogle Sms'er. Personen, der Sms'ede, udgav sig for en ven. Hun havde ikke noget forhold til ham, hun skulle forpagte fra. Hun og mandens hustru troede, at det var nogen, der ville hindre forretningsforholdet. Hun talte med tiltalte herom, og tiltalte sagde, at han ikke vidste, hvem der sendte beskederne, men det kunne være en, der var jaloux, eller en, der ville have forpagtningen. Hun opgav derfor at få forpagtningsforholdet. Tiltalte havde også kontaktet restaurantejeren og fortalt, at hun og tiltalte var kærester. Da hun fik det at vide, sagde hun, at deres forhold så måtte ophøre. Det accepterede ham. De mødtes ikke i lidt tid. Men så begyndte hun at få nogle beskeder om, at hvis hun havde en kæreste ville nogle beskeder med trusler om at brække halsen på hende høre op. Hun skrev tilbage, at hun ikke havde en kæreste, men tiltalte og vidnets veninde blev indblandet i beskederne. Tiltalte skrev til den ukendte person, at hun og tiltalte stadigvæk var kærester. Personen skrev derfor igen til hende og truede med at ødelægge livet for den, der løj. Hun blev rådet af tiltalte og veninden om at skrive, at hun havde løjet. Hun skrev derfor til personen, at hun havde løjet, hvorefter personen ville have, at hun skulle bevise, at hun og tiltalte var kærester. Derfor ville personen have, at hun og tiltalte mødtes. Det gjorde de så. Hun fik beskeder fra personen om, at personen vidste, at tiltalte var gået fra hende uden at overnatte. Tiltalte blev derfor hos hende nogle nætter. Hun fik samtidig beskeder om, at hun blev overvåget. Der kom herefter en besked om, at hun skulle i seng med tiltalte, således at personen kunne høre det, da personen aflyttede lejligheden.

Hun har haft samleje med tiltalte, mens de var kærester. Hun havde ingen mistanke om, at personen var identisk om tiltalte. Hun talte med tiltalte, og han sagde, at selvfølgelig skulle de ikke være sammen. Det mente hun også, så de var enige om det. Beskederne blev imidlertid ved med at komme. Om aftenen de 16. juni 2015 skrev personen, at han ikke troede, at de var kærester, og personen skrev, at han så ville vise, at han var seriøs. Personen skrev, at han ville brække halsen på tiltalte og skære hans tunge ud. Hun advarede tiltalte og sagde, at tiltalte skulle blive i telefonen. Hun besvarede imidlertid et opkald fra sin søn, og da

hun ringede til tiltalte igen, tog tiltalte ikke telefonen. Senere tog tiltalte telefonen og sagde, at han ikke havde det godt, ikke vidste, hvor han var og lige skulle komme sig. Hun forsøgte at komme ud til tiltalte. Hun blev ved med at få beskeder, indtil hun kom ud til tiltalte. Beskederne var bl.a., at det ikke var leg og nu kunne hun se, at det var alvor. Det første hun sagde, da hun fandt tiltalte, var at hun ville ringe til politiet, da der nu var noget fysisk, fordi tiltalte var blevet slået og kørt ud i skoven. Hun talte med tiltalte om, hvad der var skete. Tiltalte var glad for, at nu var politiet inde over sagen. De talte ikke om at give efter over for den ukendte person.

Hun husker ikke noget præcist om en aftale. Der har været så meget. Personen skrev tydeligt en aften om, at hun skulle i seng med tiltalte. Men det fortsatte med, at personen skrev, at han ikke havde kunnet høre, at der forgik det, han ville. Det var hendes indtryk, at personen ville have hende til at gå i seng med tiltalte.

Tiltalte gav ikke udtryk for, at de skulle have sex igen. Hun har heller ikke foreslået tiltalte, at de skulle have sex igen. Hun havde mistanke til alle, selv til sig selv, fordi hun tænkte, om hun selv kunne opdigte det. Hun havde det ad helvedes til. Hun havde mistro til tiltalte også, men tiltalte havde været så tæt på hende. Tiltalte sagde bl.a. til hende, at hun ikke skulle begå selvmord, hvad hun ellers ville.

Tiltalte fortalte hende først, at han stod bag, efter politiet havde fundet en telefon. Tiltalte sagde senere, at han bare ville tage skylden. Tiltalte sagde, at der var mange ting bag, politik og tyrkisk efterretning samt trusler mod hans familie. Hun holdt herefter op med at se tiltalte.

Anklageren dokumenterede Sms'er fra bilag M 15-1, side 4, den 10. juni 2015 kl. 11:36 til 11:44.

Vidnet forklarede, at Sms'erne om at få det overstået i weekenden drejede sig om, at hun skulle gå i seng med tiltalte.

Anklageren dokumenterede Sms'er fra bilag M 15-1, side 5, den 10. juni 2015 kl. 21:36 til 21:51.

Vidnet forklarede, at forskellen på kæresteforholdet før og nu var, at de ikke gik i seng sammen. Hun var klar over, hvad for en aftale, som personen gerne ville have.

Anklageren dokumenterede Sms'er fra bilag M 15-1, side 6, den 10. juni 2015 kl. 22:19 til 11. juni 2015 kl. 13:58:10.

Vidnet forklarede, at hun opfattede det som, at hun skulle gå i seng med tiltalte.

Anklageren dokumenterede Sms fra bilag M 15-1, side 7, den 12. juni 2015 kl. 20:43.

Vidnet forklarede, at hun opfatter det som, at hun skal tage et valg, at hun skal gå i seng med tiltalte inden søndag, og hvis personen hører det, er han ude af deres liv allerede inden mandag.

Den 16. juni 2015 husker hun ikke at have modtaget beskeder tidligt på dagen. Hun troede først, at hun fik dem om aftenen.

Anklageren dokumenterede Sms'er fra bilag M 15-1, side 12, den 16. juni 2015 kl. 20:12 til kl. 20:23.

Vidnet forklarede, at hun husker at havde fået beskeder om, at personerne var på parkeringspladsen og ville tage tiltalte. Den aftale, de bliver ved med at skrive om, var om at hun skulle gå i seng med tiltalte.

Adspurgt af forsvareren har vidnet forklaret bl.a., at hun fortolkede det sådan, at meningen var, at hun skulle gå i seng med tiltalte. Hun mener ikke, at det ville være nok med et kys. Sms'erne skrev fx "Giv mig et chok". Hun kan ikke huske alle beskederne. Der er over 7.000 beskeder. Hun fik mange beskeder, det var måske 20-30 beskeder på en dag og så gik der nogle dage uden Sms'er.

Hun videresendte beskederne til tiltalte, og tiltalte vendte tilbage til hende om, at de ikke skulle gå i seng med hinanden.

Det skal nok passe, at det var i februar eller marts 2015, at de slog op med hinanden. Hun følte, at han holdt meget af hende, og tiltalte ville gerne have et kæresteforhold igen.

Forsvareren dokumenterede Sms'er fra bilag M 15-1, side 1 samt side 3 til den 10. juni 2015 kl. 09:33.

Vidnet forklarede, at disse Sms'er er karakteristiske for det, der blev skrevet. Hun troede på, at der var aflytning hjemme hos hende. Hun har været naiv. Hun havde ikke mistanke til tiltalte, da hun ikke havde gjort tiltalte noget, da de var i familie, og da tiltalte altid har været rar over for hende.

Hun bemærkede, at der skete noget ved tiltalte, da hans bror døde. Han var meget påvirket af situationen.

Efter politianmeldelsen stoppede de anonyme henvendelser.

Adspurgt af bistandsadvokaten har vidnet forklaret, at hun har overvejet at tage livet af sig selv på grund af sagen. Det har betydet rigtigt meget for hende i perioden. Hun har ikke kunnet tage sig af sine børn og overvejede at give børnene til deres fædre. Hun var så belastet, at hun blev angst, hvis det ringede på døren eller på telefonen. Hun overvejede også at gå under jorden. Hun var sygemeldt før episoden og var under behandling. Hendes psykolog har beskrevet, at hendes sygemelding dels skyldes arbejdsforhold, dels denne sag.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han langt hen ad vejen kan bekræfte, hvad vidnet har forklaret, bortset fra at der foreligger et voldtægtsforsøg. Han ville vinde hendes kærlighed igen. Han har støttet hende økonomisk ved at købe en telefon i hendes navn og skrevet under på et lån til hende på ca. 40.000 kr.

Af udlæst Sms-korrespondance mellem Fs telefon og telefonen med nummeret ... fremgår i oversættelse fra tyrkisk bl.a. beskeder af 10. juni 2015 fra den ukendte person om, at Fs og tiltaltes relation ikke er den samme som tidligere, hvilket den ukendte person kan høre på aflytningerne. Det fremgår også: "Jeg bør opleve et chok, og med dette chok vil jeg forsvinde".

Af beskeder fra den ukendte fra 16. juni 2015 fremgår bl.a., at ”Det er derfor, jeg gerne vil have at I skal være sammen (kan også betyde seksuelt, tolk 862), fordi dem der er kærester vil også gøre det her ligesom før... ” og ”Det de gerne vil have er at få T tæsket til ukendelighed, men jeg gav dem ikke muligheden for det, men nu vil jeg gøre som de siger – i meget nær fremtid vil jeg fange T på et hjørne og få ham blive banket til ukendelighed”. Det omtales også at binde T til et træ og banke ham, ligesom det nævnes, at den ukendte vil tage T i morgen efter endt arbejde og vise, hvor seriøs han er og bedøve T. I Sms af 16. januar 2015 kl. 13:03:05: anføres: ”Ja men jeg kan selv lytte i 2 min. og når der er noget af det, så er det hele slut og jeg kan slippe for denne sygdom”. Sms’erne slutter efter, at F får besked om, at tiltalte er bedøvet af æter, men bliver vækket med vand og vil komme til sig selv.

Af politirapport af 18. oktober 2016 med § 26 afhøring af tiltalte fremgår bl.a., at tiltalte boede i Tyrkiet de første 18 år af sit liv, flyttede til Sverige i 2008 og til Danmark i 2011. Tiltalte har gået i sprogskole i Danmark, men har ikke taget anden uddannelse. Tiltalte arbejder i et pizzeria, hvor han har arbejdet siden 2011. Tiltalte taler skriver og forstår dansk, men foretrækker tyrkisk tolk, hvis han skal være sikker på at forklare sig korrekt. Han er 28 år gammel og uden sygdomme. Han er ikke gift, men er forlovet med en kurdisk tyrker, der har permanent opholdstilladelse i Danmark. De har været kærester i ca. 10 måneder. Han har ingen børn. Tiltaltes far bor i Danmark. Tiltaltes mor bor i Tyrkiet. Tiltalte har en stor familie i Danmark og alle sine venner i Danmark. Tiltalte har ingen familie i Sverige. Tiltalte ejer et hus i Tyrkiet, hvor hans mor bor. Han taler, skriver og forstår tyrkisk flydende.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Udlændingestyrelsen har den 20. oktober 2016 udtalt bl.a.

”...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 1-11/2 års fængsel.

Det er endvidere oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Opholdsgrundlag og længde

Den 19. april 2012 indrejste T i Danmark fra Sverige og blev tilmeldt folkeregisteret.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 19. april 2012, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1, og T har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 4 år og 6 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at opholdets længde og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. 22, nr. 6, eller § 24, nr. 2.

...

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Udlændingestyrelsen skal bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS statsborger kun er berettiget såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Udlændingestyrelsen skal endelig henlede opmærksomheden på Europa Parlamentets og Rådets Direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004's artikel 28 som vedlægges i kopi.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

Udlændingestyrelsen bemærker endvidere, at vi ikke har taget stilling til, om T kan være omfattet af Associeringsaftalen mellem LU og Tyrkiet henset til, at pågældende som EU-borger ikke kan opnå bedre beskyttelse mod udvisning ved at være omfattet heraf.

...

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 1-½ års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har meget familie i Danmark. Han har mere familie i Danmark end i Tyrkiet. Han har ikke familie i Sverige bortset fra en ekskone, som han ikke ser. Han arbejder 5-6 dage om ugen. Han er forlovet og skal giftes til sommer.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har erkendt, at han er den ukendte person, der har sendt Sms-beskeder til F.

Efter anklageskriftet er der rejst tiltale om telefoniske trusler. Retten finder, at anklageskriftet også omfatter telefonisk fremsendte Sms'er, og der har under alle omstændigheder været fyldestgørende adgang til at varetage forsvaret, uanset anklageskriftet kunne være præciseret med, at de telefoniske henvendelser var pr. Sms, jf. retsplejelovens § 883, stk. 4.

Efter indholdet af Sms'erne fremsendt den 16. juni 2015 finder retten, at det kan lægges til grund, at modtageren og afsenderen af Sms'erne ikke kan være i tvivl om, at Sms'erne lover, at såfremt F var seksuelt sammen med tiltalte, ville Sms'erne ophøre. Endvidere fremgår det af Sms'erne, at der ville blive begået vold over for tiltalte, såfremt den ukendte person, der angav at aflytte Fs lejlighed, ikke fik at høre, at der er i Fs lejlighed var et seksuelt forhold mellem F og tiltalte.

Retten finder det betænkeligt at lægge til grund som bevist, at F måtte forstå det sådan, at ikke et andet seksuelt forhold end samleje ville være tilstrækkeligt til at få den ukendte mand til holde op med sin chikane og sine trusler. Det fremgår således af Sms af 16. juni 2015 kl. 13.03.05 (UTC-tid), at et par minutter vil være nok "når der er noget af det".

Det forhold, at tiltalte over for F har sagt, at han ikke ville imødekomme den ukendtes ønsker, findes ikke at disculpere, idet tiltalte herefter den 16. juni 2015 gik videre med at iscenesætte vold mod sig selv.

Der findes ikke at foreligge materiel atypicitet ved, at truslerne er fremsat på Sms, og retten finder ikke, at der herved foreligger en anvendelse af § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, som er i strid med straffelovens § 1, også selv om der er indført lovgivning om stalking.

Der frifindes derfor for forsøg på overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, men dømmes for overtrædelse af straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Efter tiltaltes erkendelse, der støttes af de i øvrigt fremlagte oplysninger, dømmes tiltalte i forhold 2.

Straffen fastsættes til fængsel i 1 år, jf. straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, jf. § 21, og § 165.

6 måneder af straffen skal afsones nu.

Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1.

Retten har lagt vægt på at der er tale om et meget atypisk tilfælde af forsøg på anden kønslig omgængelse end voldtægt, hvor F ikke har været i fysisk kontakt med tiltalte, men finder på den anden side at der skal lægges vægt på at forholdet er opbygget med henvendelser over en længere tid, som har været meget belastende for F og har vist et fast forsæt.

Der er ved den kombinerede straf taget højde for, at forholdene er begået i juni 2015, og at efterforskningen ikke findes at have været så omfattende, at dette kan begrunde sagens sene fremsendelse til retten.

Betingelserne i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 23 nr. 1, for at udvise tiltalte er opfyldt.

Tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark fra 19. april 2012, bor hos sin far, ikke har børn, har mor og søskende i Tyrkiet, forventer at gifte sig næste år med en herboende pige og arbejder i et pizzeria. Retten finder ikke, at disse oplysninger indebærer, at udvisning efter en samlet afvejning af sagens omstændigheder at ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Retten finder, at den udøvede kriminalitet må anses at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundliggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter de nævnte oplysninger om tiltaltes forhold, har tiltalte ikke en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Opholdsdirektivet kan derfor ikke antages at være til hinder for, at der sker udvisning, jf.

herved direktivets artikel 33, stk. 1, og udlændingelovens § 2, stk. 3. På den baggrund tages påstanden om udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge.

Udvisningen sker for et tidsrum af 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 2.

Retsformanden finder, at det efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, jf. stk. 2, skal pålægges tiltalte at betale F en godtgørelse på 30.000 kr. Der er herved foretaget en samlet vurdering omstændighederne, herunder af forholdet mellem chikane, som ikke er omfattet af domfældelsen, og af den seksuelle krænkelse, der bærer kravet på godtgørelse.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 1 år.

6 måneder af straffen skal afsones nu. Resten af straffen skal ikke afsones, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Fristen for indrejseforbudet regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F, c/o advokat Marc Jørgensen, Borgergade 24B, 1300 København K, betale 30.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 21. oktober 2016.